

[Duetoft]

Jeg vil benytte lejligheden til at sige, at jeg synes, det var utrolig pinligt og uværdigt at høre hr. Dohrmann kaste smuds på folketingets medlemmer, for det var faktisk det, han gjorde. Hr. Dohrmann stod her på folketingets talerstol og angreb folketingets medlemmer for at dække over hinanden, og han påstod, at man ville gøre alt, hvad man kunne, for at sandheden ikke skulle komme frem. Jeg synes, det var vældig ubehageligt, og jeg er glad for, at fremskridtspartiet har den holdning; den har de vel også i næste valgkamp, og da kan vi se, hvor de så er henne.

Lenger (VS):

Jeg har under den foregående forespørgselsdebat redegjort for, hvorfor VS ikke kan støtte dette forslag fra fremskridtspartiet, og det er der formentlig ingen grund til at gentage.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan heller ikke støtte forslaget, og efter det, jeg sagde under den forrige debat, mener jeg ikke, der er grund til, at jeg kommer med en nærmere begrundelse. Det fremgår af, hvad jeg sagde dengang.

Maisted (FD):

Sagen er jo sådan set afklaret under den forrige debat. Da gjorde jeg opmærksom på, at fremskridtspartiets forslag er et panikforslag, fordi det følte, at nu måtte det markere sig, efter at der var stillet en forespørgsel om emnet.

Forslaget er usagligt og dårligt gennemarbejdet, og det er beklageligt, at fremskridtspartiets folketingsgruppe er nået dertil. Jeg kan ikke støtte forslaget.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne have lov til at sige hjertelig tak til alle ordførere. Aldrig har noget været så afslørende som de udtalelser, der er faldet her i forbindelse med behandlingen af vores beslutningsforslag.

Jeg sagde under forrige punkt på dagsordenen, at folketingsmedlemmer og i særdeleshed partikolleger skulle være de sidste til at afgøre en sådan sag. Det, der er sagt her – og det gælder lige fra hr. Ole Espersen til hr. Hagen Hagensen, konservativ – beviser jo

med al tydelighed, at man hænger sammen som ærtehalv på tværs af partiskel.

Hr. Ole Espersen står heroppe og siger, at det er pinligt, at jeg ikke kunne svare på et spørgsmål, han stillede. Jeg ved da godt, at en af de tidligere arbejdsministre dækker sig ind under, at han ikke var bekendt med en henvendelse, og det ville de muligvis gøre alle sammen, men under hensyn til det, der er styrken ved et demokrati, nemlig først og fremmest åbenhed, hvor man lægger tingene frem i stedet for at dække over hinanden, er dette simpelt hen skandaløst.

Ifølge den redegørelse, vi har fået, har såvel direktøren for Jyske Bank som ansatte i arbejdsministeriet været indkaldt til samtaler. Enhver, der har læst blot nogle få af de svar, der er givet på de spørgsmål, der er stillet, må da erkende, at de er så undvigende, som noget kan være.

Lad mig spørge om én ting. Nu har folketinget med denne dagsorden vedtaget, at udvalget for forretningsordenen skal træffe beslutning om, hvorvidt man skal anbefale folketinget det ene eller det andet. Agter man dér at indkalde nogle af de implicerede for ligesom at kunne sætte sig rigtigt ind i sagen eller hvordan? Vil man på sædvanlig vis sende nogle skriftlige spørgsmål over til besvarelse i arbejdsministeriet, eller hvad vil man gøre? Det er simpelt hen uanstændigt, det, der er foregået i dag.

Jeg håber, at pressen ikke lader sig dupere på samme måde, som menige medlemmer af dette folketing har gjort. Jeg har observeret, at hr. Svend Heiselberg, som ellers også har blandet sig ivrigt i debatten, har holdt sig langt væk fra talerstolen i dag og også har stemt for den foreslåede dagsorden. Jeg håber sandelig, at pressen fortsat vil kulegrave disse ting. Vi kan ikke gøre det, det er vores parti for lille til. Hele molevitten med løsgængere og det hele hænger jo sammen og er kun interesseret i én eneste ting, og det er at dække over de ting, der er foregået. Det er en skandale, men vores forslag bliver selvfølgelig liggende, således at det er klart den dag – jeg tror i øvrigt ikke, at den dag den kommer – da udvalget for forretningsordenen eventuelt skulle beslutte, at der skal rejses en sag. Så er man velkommen til at bruge forslaget.

Men igen: det er en uanstændig behandling, man har givet, først og fremmest selv-